

RAVIOLI

Skrivet av

Gabriel Rosdahl

FADE IN:

INT. LÄGENHET, HALL - KVÄLL

SIMON, 10, smyger långsamt ut till hallen. Han ser mot köket med varsam blick.

Han hör sin mamma, KRISTINA och sin styvpappa, DAVID, argumentera i köket.

DAVID O.S
Otacksamma ungjävel!

KRISTINA O.S
Säg inte så.

DAVID O.S
Vad vi än gör, är han otacksam och själviskt!

Simon tar försiktigt på sig sina skor och är påväg att ta på sig sina ytterkläder.

Simon hör David lämna köket. Han låser snabbt upp ytterdörren.

DAVID
Vart fan tror du att du är påväg?

Simon vänder sig om och får se David stå bakom honom.

INT. LÄGENHET, KÖK - KVÄLL

TIDIGARE

David ställer ner en tömd kastrull, fylld med vegetarisk ravioli, på köksbordet.

Simon, Kristina och David sitter runt bordet. Kristina och David tar för sig av maten, men Simon stirrar misstänksamt på kastrullen.

SIMON
Vad är det där?

DAVID
Ravioli.

Kristina tar Simons tallrik och fyller på med Ravioli. Hon ger tallriken till Simon, som tveksamt stirrar på maten.

(CONTINUED)

DAVID
Skicka ketchup.

Kristina skickar över ketchupflaskan till David.

Kristina och David börjar äta. Simon tar kniv och gaffel, han skär upp en ravioli.

Simon äcklas när han får se dess gröna innehåll.

SIMON
Usch. Det är ju grönt.

KRISTINA
Det är grönsaksfyllning.

Simon skjuter ifrån sig tallriken. David stirrar irriterat på Simon.

DAVID
Ät nu.

Simon skakar på huvudet.

SIMON
Jag vill inte ha.

Kristina ser bedjande på Simon.

KRISTINA
Du kan väl iallafall pröva?

SIMON
Jag är inte hungrig.

Det blir en stel tystnad runt bordet.

Simon vänder sig till Kristina.

SIMON
Kan jag gå från bordet?

David skakar på huvudet.

KRISTINA
Visst.

Simon reser sig från bordet.

DAVID
Sätt dig ner.

KRISTINA
Han är inte hungrig.

DAVID
Han kan väl förfan åtminstone sitta
tills vi andra ätit upp?

Simon ser mellan David och Kristina.

Simon går förbi David.

DAVID
Jag sa, SÄTT DIG NER!

Simon går med snabbare steg ut från köket.

David slår i bordet.

INT. LÄGENHET, SIMONS RUM - KVÄLL

SENARE

Simon ligger i sin säng och stirrar skrämt ut mot hallen.

DAVID O.S
Du kan väl förfan inte bara låta
honom åka.

KRISTINA O.S
Han vill ju inte vara här.

DAVID O.S
Så du tänker bara låta honom göra
vad han vill?

KRISTINA O.S
Han vill härifrån. Det är väl klart
att han vill till sina pappa, när
du håller på såhär?!

Simon tar upp sin mobiltelefon.

DAVID O.S
Gå in där och säg till honom, att
han inte ska någonstans.

Simon ser ner på sin mobil, på kontaktlistan ser han
kontakten, PAPPA. Han är påväg att ringa upp, när Kristina
kommer in till hans rum.

Kristina sätter sig på sängen bredvid Simon.

(CONTINUED)

KRISTINA
Hur är det?

SIMON
Jag vill inte vara här.

KRISTINA
Jag förstår det. Men du kan inte bara åka, när det blir jobbigt.

SIMON
Varför inte då?

KRISTINA
Det bara är så.

Simon sätter sig upp.

SIMON
Varför ska jag vara här, när jag inte behöver?

Kristina blir tyst ett par sekunder.

KRISTINA
Kan du inte vänta till imorgon?

Simon skakar på huvudet.

Kristina ser nervöst ut mot hallen.

KRISTINA
Okej då...

SIMON
Verkligen?

Kristina nickar.

KRISTINA
Ring pappa först.

Simon tar fram sin mobil igen, men hinner inte ringa förrän David ilsket stormar in i rummet.

DAVID
Har du sagt till honom?

KRISTINA
Han ringer sin pappa. Han ska inte behöva vara här.

David stänger dörren bakom sig.

DAVID

Du är förfan helt otrolig. Han åker inte.

KRISTINA

Han åker ingenstans, hans pappa hämtar honom.

SIMON

Du bestämmer inte över mig.

David tar ett par steg närmare Simon.

DAVID

Jag bestämmer i mitt hem.

SIMON

Du är inte min pappa.

DAVID

Det är jag jävligt glad över. Jag tycker synd om din pappa som måste dras med en snorunge som dig.

Simon ställer sig upp från sängen.

SIMON

Du säger inte så till mig.

DAVID

JAG SÄGER VAD FAN JAG VILL TILL DIG!

Kristina ställer sig upp från sängen.

KRISTINA

David.

DAVID

Du håller käften!

KRISTINA

Du säger fan inte så till mig!

Simon springer fram och slår mot David. David tar tag i Simon.

Kristina springer fram och försöker rycka bort Simon.

David viftar med armen och råkar slå till Kristina.

Det blir tyst. David släpper Simon.

(CONTINUED)

DAVID
Älskling... Jag --

Kristina slår David rakt över ansiktet. Hon tar sedan Simon och rusar ut från rummet. De smiter ut till hallen och lämnar lägenheten i rask takt.

FADE OUT: